Škof Martin govori o razmerah na zemlji medtem ko gleda nebeško glorijo

19 Pravkar sem odkril, da prebivajo tukaj najmodrejši v najbolj neznatnih kočah v gorah. Na Zemlji pa prebiva nadpastir krščanstva, ki se ima za najmodrejšega, v največjem, najbogatejšem in najsijajnejšem stanovanju. In njegova oblačila so iz čiste svile, zlata in dragih kamnov! Tukaj pa je prav nasprotno. Ah, ah, in prebivalci Zemlje naj bi bili Božji otroci?! V primerjavi s temi otroki Sonca so to Satanovi otroci in tudi ne morejo biti nič drugega nasproti tem najčistejšim nebeškim otrokom!
20 Tem se ni še nikoli oznanil noben evangelij. In vendar so po svoji naravi sami najčistejši evangelij; to očitno tudi morajo biti, sicer si tako nebeške ureditve, v vsem kar se tukaj prikazuje, ne bi bilo mogoče niti zamisliti! Tu vidim najčistejšo, najresničnejšo in na veke najpopolnejšo, neponarejeno in pravilno razloženo živo Božjo besedo!
21 Poglejte lilije na polju: ne delajo in ne žanjejo v svoje žitnice, in Salomon v vsem svojem kraljevskem sijaju ni bil oblečen kot najmanjša izmed njih! Tu vidim nešteto takšnih lilij, nimajo niti pluga, noža, škarij, statev in ne pletilnih okvirov. Kje na Zemlji pa živi kraljevi sin, kraljeva hči, ki bi se lahko merila z najneznatnejšo izmed teh nebeških lilij?
22 O ljudje, ljudje, ki prebivate na Zemlji in jo zatemnjujete in zasmrajujete, kaj ste vi in kaj sem jaz v primerjavi s tem sončnim ljudstvom! Gospod, Gospod, o Gospod, mi nismo nič drugega kot hudiči, in svet je en sam pekel in optima forma! Gotovo so zato tudi zvezde tako daleč od Zemlje, da se ne bi od nje okužile!
23 O Bog, Ti si svet, in neskončno vzvišen! Toda, v svoji jezi si najbrž nekoč pljunil, in iz tega je nastala Zemlja, njena bitja pa iz Tvoje davne kletve, ki si jo nekdaj zagrmel v neskončnost!
24 O Gospod, odpusti mi to mojo pripombo, toda nisem se je mogel ubraniti ob pogledu na ta nebesa! Zdaj se mi ta Zemlja in njeni prebivalci gnusijo kot strupena smrdeča mrhovina!
25 O Gospod, pošlji me v neskončno vesolje, samo na Zemljo me ne pošlji nikoli več! Kajti ta je zame pekel vseh peklov, njeni prebivalci pa hudiči, ki jih ni mogoče spreobrniti; njihovo poglavitno delo je, da preganjajo nekaj redkih angelov do zadnje kaplje krvi.
26 O Gospod, o Gospod, izreci že pravo sodbo nad tem edinim sramotnim madežem v Tvojem neskončnem stvarstvu! Kolikor bolj opazujem te krasote, toliko bolj se mi vsiljuje misel, da vsa Zemlja s svojimi prebivalci vred sploh ni Tvoje delo, temveč Satanovo, delo najvišjega izmed hudičev. Povedano naravnost, brez sramu in ovinkov! Tam je samo pregreha, smrt in uničenje. Ti, o Gospod, nisi nikoli ustvaril česa takega!
27 Ah, ah, kako čudovito, kako čudovito je tu, kjer vlada večni red Tvoje besede! In kako drugače, bedno in mučno je na Zemlji, ki je nastala iz tvoje kletve, saj v vsem zmeraj nasprotuje Tvojemu redu! O Gospod, sodi jo, uniči jo, saj ni vredna Tvoje

milosti!"
28 Jaz rečem: "Le miren bodi, ne vidiš prav, čeravno si prav govoril. Zdaj pa pojdi z Menoj k enajstim vratom, tam se ti bo marsikaj razjasnilo in sodil boš drugače! Zato pojdi za menoj. Zgodi se!" Nadaljevanje tukaj >>>

Jakob Lorber
Škof Martin